

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 12C/122/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416205585
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6416205585.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Vladimírom Šalamúnom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného.: JUDr. Barbora Korenecová, advokát, so sídlom Slnecná 765/3, 900 45 Malinovo, adresa na doručovanie: Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti žalovanej: X. U., H.. XX.XX.XXXX, C. D. XXX/XX, XXX XX Ž. H. D., o zaplatenie 1 572,00 € príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 800,00 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 800,00 € od 26.02.2017 do zaplatenia a to všetko v splátkach vo výške 30,00 € mesačne splatných vždy najneskôr do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc prvou splátkou splatnou v prvom kalendárnom mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením, čo i len jednej splátky alebo jej časti.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 2 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou dňa 21.06.2016 si žalobca uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 1 572,00 € s príslušenstvom titulom náhrady škody. Žalobca sa tiež domáhal náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia.

2. Žalobca v žalobe uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 17.06.2010 so žalovanou uzatvoril Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 800,00 €, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 772,00 €, t.j. spolu 1 572,00 € v 12-tich mesačných splátkach po 131,00 € počnúc dňom 24.07.2010. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok a porušila dojednania predmetnej zmluvy o úvere, stratila výhodu splátok a jeho dlh sa dňa 01.06.2011 stal splatným. Okresný súd Žiar nad Hronom trestným rozkazom spis. zn. 2T 187/11 zo dňa 24.11.2011 uznal žalovanú vinnou zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobcu ako poškodeného so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 2T 187/11 zo dňa 24.11.2011 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.12.2011. Žalovaná ku dňu vyhotovenia žaloby neuhradila žalobcovi žiadnu platbu.

3. Súd žalovanú uznesením č.k. 12C/122/2016-36 zo dňa 11.01.2017 vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia k žalobe písomne vyjadrila, aby uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

4. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom č.k. 12C/122/2016-50 zo dňa 06.04.2017 žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Proti tomuto rozsudku žalobca podal odvolanie v celom rozsahu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 17Co/221/2017 zo dňa 06.02.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu na náhradu škody po preskúmaní základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle ustanovenia § 420 OZ, a to existencie porušenia právnej povinnosti zo strany žalovaného, vzniku škody, príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi porušením povinnosti a vznikom škody.

5. Súdne pojednávanie sa dňa 10.05.2018 uskutočnilo bez účasti sporových strán, ktoré svoju neprítomnosť písomne ospravedlnili podaniami zo dňa 03.05.2018. Žalovaná v ospravedlní svojej neúčasti uviedla, že dlh je schopná splácať každý mesiac po 30,00 €.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení sa so žalobou podanou dňa 21.06.2016, Plnou mocou právneho zástupcu žalobcu zo dňa 21.06.2016, trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 2T 187/11 zo dňa 24.11.2011, výpisom z obchodného registra žalobcu, Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 17.06.2010, odpoveďou na lustráciu žalovaného v registri obyvateľov, obsahom spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 2T 187/11, odvolaním žalobcu zo dňa 22.05.2017, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici uznesením č.k. 17Co/221/2017 zo dňa 06.02.2018, podaním žalobcu zo dňa 03.05.2018, podaním žalovanej zo dňa 03.05.2018, zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalovaná, ako dlžník, uzatvorila so žalobcom, ako veriteľom, dňa 17.06.2010 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver v sume 800,00 € a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 772,00 €, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 1 572,00 € v 12 mesačných splátkach po 131,00 € počnúc dňom 24.07.2010. Dlžník prehlásil, že finančné prostriedky boli poskytnuté na výkon povolania. Trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 2T 187/11 zo dňa 24.11.2011 právoplatným a vykonateľným dňa 20.12.2011 súd uznal žalovaného za vinného zo spáchania trestného činu - prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobcu ako poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

8. Podľa § 420 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

9. Žalovaná pri uzatváraní Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 17.06.2010 uviedla žalobcu do omylu tým, že v žiadosti o poskytnutie úveru nepravdivé údaje o mesačných výdavkoch. Trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 2T 187/11 zo dňa 24.11.2011 a vykonateľným dňa 20.12.2011 súd uznal žalovanú za vinnú zo spáchania prečinu úverového podvodu, nakoľko vylákala od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke plnenia podmienok na poskytnutie úveru a splácanie úveru a tak mu spôsobil škodu malú. Súd súčasne žalobcu, ako poškodeného, odkázal podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Vzhľadom k tomu, že žalovaná pri uzatváraní Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 17.06.2010 spáchala úmyselný trestný čin a o jej vine a treste bolo právoplatne rozhodnuté príslušným súdom, zodpovedá za škodu, ktorá tým žalobcovi vznikla.

10. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v deň uzatvorenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Občiansky zákonník“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v deň uzatvorenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. sa účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. sa účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

11. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou právneho statusu žalobcu a účelu poskytnutého úveru. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 17.06.2010 uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX. Z obsahu tejto zmluvy vyplýva, že žalobca pri jej uzavretí konal v rámci svojho predmetu podnikania. Žalovaná uzavrela zmluvu ako fyzická osoba - spotrebiteľ. V zmluve o úvere

je síce zaškrtnuté políčko, v zmysle ktorého boli žalovanej finančné prostriedky poskytnuté na výkon povolania, ale ide len o všeobecný údaj, z ktorého nie je zrejmé, aký konkrétny súvis má poskytnutý úver s výkonom povolania žalovanej. Napriek tomu, že zmluva o úvere obsahuje takéto označenie účelu použitia finančných prostriedkov žalovanou, súd túto skutočnosť nepovažoval za relevantnú pre určenie, že sa nejedná o spotrebiteľskú úver. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon povolania dlžníka ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku, teda žalobcu, ako veriteľa, ktorý pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Žalobca v konaní nepreukázal, že uvedený právny vzťah nie je spotrebiteľským právnym vzťahom, ani to, že žalovaná ako nepodnikateľ brala úver na výkon svojho povolania. Samotné odškrtnuté políčka v predtlačenej zmluve, takýmto dôkazom nie je. Keďže žalobca svoju dôkaznú povinnosť nespĺnil a dostatočne nepreukázal, že žalovanej, ako dlžníkovi, boli finančné prostriedky poskytnuté na výkon povolania, súd skonštatoval, že vymedzenie účelu poskytnutia úveru v danej veci v spojení s nedostatkom akýchkoľvek ďalších dôkazov zo strany žalobcu má rovnaký dopad, ako keby v zmluve nebol jej účel vymedzený vôbec. Vzhľadom na uvedené, súd ustálil, že medzi žalobcom a žalovanou zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX vznikol spotrebiteľský vzťah, na ktorý sa aplikujú spotrebiteľské právne normy. Podľa obsahu uvedenej zmluvy sa dá posúdiť, že ide o tzv. typovú alebo formulárovú zmluvu, vyhotovenú pre širší neurčený okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou spotrebiteľa zasiahnuť do obsahu zmluvy alebo obchodných podmienok a tak podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy ako aj postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, je potrebné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení č.k. 17Co/221/2017 zo dňa 06.02.2018 vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu považoval za potrebné uviesť, že skutkové a právne závery okresného súdu, keď právne posúdil zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným tak, že ide o spotrebiteľský právny vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, sú správne. Predmetná zmluva má povahu značne jednostrannej adhézne zmluvy a obsah zmluvy zjavne nesvedčí o tom, že by jej uzatvoreniu predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľmi. Jej forma na predtlačenej formulári a všeobecné zmluvné podmienky potvrdzujú skutočnosť, že bola uzatváraná bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán s postavenia zmluvne nadriadeného subjektu voči subjektu podriadenému, t.j. postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi, čo je typické pre spotrebiteľské zmluvy.

12. Súd Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX podrobil kontrole z hľadiska princípov absolútnej neplatnosti právnych úkonov. V zmysle tejto zmluvy sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi poplatok vo výške 772,00 €, t.j. 96,5 % istiny úveru, pričom tretina poplatku predstavovala dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňali náklady na vypracovania a uzatvorenie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Dojednanie povinnosti žalovanej, dlžníka a spotrebiteľa, zaplatiť žalobcovi, ako veriteľovi, poplatok vo výške 514,67 € (t.j. 64,33 % istiny úveru) je dojednaním, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je vzhľadom na jeho neprimeranú výšku v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka ustanovením neplatným. Rovnako aj dojednanie úrokov vo výške 257,33 €, t.j. 32,17 % ročne, t.j. vo výške niekoľkonásobne vyššej ako priemerná úroková miera zo spotrebiteľských úverov bánk poskytnutých v roku 2010 (ktorá v roku 2010 činila pre spotrebiteľské úvery so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby do 1 roka 6,39 %) je v rozpore s dobrými mravmi a teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Úrok je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. Ak zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty a úrokov, je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na celú zmluvu a v takomto prípade je neplatnou zmluva o spotrebiteľskom úvere ako celok. Navyše Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX ako zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala podstatné náležitosti vyžadované v zmysle § 9 ods. 2 písm. a), f), i), j), k) a y), a preto v prípade, ak by súd neskonštatoval jej absolútnu neplatnosť, by sa úver na základe nej poskytnutý žalovanej považoval v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., za bezúročný a bez poplatkov. Z vyššie uvedených záverov vyplýva, že žalovaná mohla v súvislosti so spáchaním prečinu úverového podvodu spôsobiť žalobcovi škodu len vo výške istiny poskytnutého úveru zo strany žalobcu, t.j. vo výške 800,00 €. Keďže mal súd v tomto prípade preukázané všetky zákonom stanovené predpoklady zodpovednosti za škodu (protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a úmyselné zavinenie žalovaného) rozhodol súd o nároku žalobcu na náhradu škody tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 800,00 € a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

13. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

14. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, v dôsledku čoho jej okrem povinnosti zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vznikla aj povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. Úroky z omeškania možno žalobcovi priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Keďže Občiansky zákonník pri nároku na vydanie náhrady škody nestanovuje splatnosť nároku veriteľa, vzťahuje na splatnosť tohto práva § 563 Občianskeho zákonníka a veriteľ je povinný v záujme determinovania splatnosti vlastnej pohľadávky požiadať dlžníka o plnenie. V deň nasledujúci po takejto žiadosti je dlžník povinný plniť a v prípade márneho uplynutia danej lehoty sa na ďalší deň dostáva do omeškania. Žalobca v konaní nepreukázal doručenie výzvy na zaplatenie náhrady škody žalovanej a teda za kvalifikované požiadanie žalovanej o zaplatenie náhrady škody je potrebné považovať žalobu. Dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe je deň po doručení tejto žaloby žalovanej, t.j. 25.02.2017. Dňa 26.02.2017, t.j. v prvý deň omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky činila 0,0 %, a preto žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 800,00 € od 26.02.2017 do zaplatenia.

15. Súd vyhovel žiadosti žalovanej a vzhľadom na jeho nepriaznivý zdravotný stav jej umožnil dlžnú sumu splatiť žalobcovi v splátkach vo výške 30,00 € mesačne, splatných vždy najneskôr do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc prvou splátkou splatnou v prvom kalendárnom mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením, čo i len jednej splátky alebo jej časti.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 a 2 CSP. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1 572,00 € s príslušenstvom, priznaná mu bola suma 800,00 € s príslušenstvom. V konaní mal žalobca úspech v 51 %, jeho neúspech predstavuje 49 %. Žalobca teda vo veci dosiahol celkový úspech len vo výške 2 % (51 % - 49 %) a v takomto rozsahu mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.